

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Canada-svenskarnas hem- och farm-journal.

Tryckes och utgives varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co., Ltd., ett aktiebolag instituerat under provinsen Manitobas lagar, med utgivningsort 325 Logan ave., Winnipeg, Man.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant, eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerations-tid är utlöpt måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar utgivaren därom, sedan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma till personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återändas ej såvida ej porto närskutes.

Adressförändringar: — De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, emedlidas vänligen att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urständsatte att sända tidningen.

Betalning: — De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, emedlidas att göra det genom "money order", "express order", eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkänns genom ändring av datum på adressremsan i tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillskänkes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter \$2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och förändelser adresseras alltid till:

THE SWEDISH CANADA NEWS
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord", bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 rgr.) \$1.50. Dödsannonser med namn och kors ej översärande 3 tum \$1.50. Föreläsningsannonser, önskas, lediga platser m.m. 75c. per gång för utrymme icke översärande 1 tum. Omfattande kyrkomöten och meddelanden om kretsämten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Enlik annonser införes endast mot först insänd kvitt.

En efterräkning.

"Förliden natt kröp jag hem på alla fyra."

"Hur då, var Linderholm full?"

Vid sidan av detta roliga misstag av en arbetskamrat, som gjort en blott flyktig bekantskap med mig, vill jag anföra ett annat, som visserligen är uppdiktadt men dock i sin galghumor har en viss dyster motsvarighet i verkligheten.

"Jag var en gång på ett därhus."

"Hur då, var Linderholm från förståndet?"

(För att förebygga ett allvarigt missförstånd, kanske jag borde förklara, att jag "kröp på alla fyra" icke därför, att jag inbillade mig vara något fyrfotadjur, utan emedan jag på grund av kroppsliga smärtor icke kunde gå upprätt.)

Gudi lov har jag aldrig varit från förståndet. Jag vet väl, att min egen utsaga om den saken kommer att bemötas med misstro, men på vissa grunder kan man icke i detta fall fränkänna mitt eget vittnesbörd om mig själv den allra största vikt.

För det första, ehuru jag tre särskilda gånger offentligen förhört rörande mitt sinnestillstånd, äro utslagen icke värda något avseende, ty det var icke annat än fuskare tillstånd, och när fuskare skola uttala sig om tillvarons djupare frågor, sådana som sysselsatte en Augu-

stinus och en Luther, har man redan på förhand en aning om vad det blir för varor, som man kommer att bjuda allmänheten på.

För det andra har det egendomliga inträffat, att själva de personer, som gjort sitt inflytande gällande för att få mig förklarad från förståndet, ha givit min omdömesförmåga så glänsande vitsord, att icke ens mina vänner talat om mig i så berömande ordalag. Motparten har under ed bedyrat, att man icke hos mig funnit några hjärnspekten (delusions); inga fixa ideer har man varseblivit; man har icke funnit något fel med mitt resonemang; jag gör inga språng i mina slutledningar; mina slutsatser äro alltså, försävt man kunnat varsebliva, tillförlitliga och riktiga. Dessa uttalanden har jag i min ägo, nedtecknade och intygade av den officiella stenografen. Varför skulle jag då frukta för att omtala för allmänheten vad jag funnit i detta visstnogs närgångna och kinkiga åliggande?

För det tredje föreligga så tydliga bevis på örlighet och svek, att rem som vill kan se, att man icke hade någon god eller ärlig avsikt, när man satte muskiken i gång för att mala vanvett ur mina ideer. Sedan man börjat ljuga, måste man ljuga duktiga tag för att gå i land med sitt företag, och det slutade så, att jag blev dömd i öppen rätt, som fader- och modernördare, prästmördare, kvinnomördare och vad annat skändligt och otäckt som man bara kunnat upptänka eller uppdipta.

Märk nu vad jag säger: Om man genom laga bevis fastställt, att jag hade fel på förståndet — sådant fel, som gör en människa oansvarig för sina handlingar, så hade man rättvisligen kunnat säga: Denne Linderholm kan ingen lita på; han kan bli en fader- eller modernördare, en prästmördare, en kvinnomördare, och vad annat osaligt som dödliga människor kunna vara förskräckta för. Vi få icke vänta, tills han satt sina bedrifter i verket; det är bäst att förekomma honom, innan han gjort sig själv och andra olyckliga. Det hade varit oklanderligt och berömvärdt. Men vad gjorde man? Alla mina motståndares försök att bevisa, att jag var en fane, strandade mot sunt förnuft och mot ett försvar, som var så lamt, att det var så gott som intet försvar. Sak samma vilken tokig historia man kom med — den gubben gick inte, tydligen emedan domare och jurymän icke kunde förmå sig till att göra renens på sitt folkvett.

Men så kom man att tänka på att jag någon gång i tiden, dels för flera år sedan, dels helt nyligen, nyttjat en del kraftuttryck, som jag till allra största delen citerat ordagrant ur Luthers skrifter. Jag hade väddat till den rättfärdige domaren, livets och dödens Herre. Jag hade hänvisat på Guds underliga och fruktansvärda domar; jag hade visat på, huru personer, som övermodigt föraktat mina föreställningar och varningar, drabbats av en hemlighetsfull gudsdom; och sträckts till marken i blomman av sin ålder. Jag uttalade min förmodan, att vi

Sommarnatt i Dalarna.

Skuggor kransar berg och dal
lugn ligger sjön

dagens fåglar från björk och
al

kvittrat sin aftonbön

bygd var jag mængens gång

lyssnat till hjärtats sång.

Var valthornets låtar klingat

skogsrån sig smyger

Var fiskarens eka sig svingat

nu flyger

främling på öde stig

hembygd jag älskar dig.

Kornknarrrens sång uti åker-

ren

nattens tynad stör

eko från berg och på mossig

sten

bort i fjärran dör

vemod uti mitt bröst

minnen mig givna tröst.

Månen jag ser runt tornspiran

gå

över viloplats skön

upp till himmel stjärnbeprydd

blå

riktas min bön

När hamn upp stormfylt hav

bädda för mig där en grav.

G. Söderbäck.

skulle bliva vittnen till ännu flera dylika händelser — ord, som hava besannats på ett häpnadsväckande sätt — ord, för vilka till och med en teologie doktor, en oblidkelig fiende till mig, synes hava hyst en vidskeplig rädsla, ty han vittnade under förhöret:

"Hur dessa kravaller börjat, är det ingen, som vet, ty de som voro med i början, äro alla döda."

Jag har aldrig haft för sed att angripa en sak som om jag ginge på ägg. Därav kom det sig, att jag icke alltid var behörigen betänkt på att skydda mig mot baksluga och illvilliga angrepp. Att någon vettig person skulle på allvar vara rädd för handgripligheter eller attentat från min sida, visste jag eller hade jag rättmätig anledning tro vara uteslutet.

Mina motståndare — med prästerna i spetsen — funno, att de genom att översätta, tänja och utsmycka vissa uttryck samt fullständigt lösricka dem ur sitt sammanhang kunde få till ett par yttranden, som låto rätt betänkliga. De voro icke sanna att göra kapital av sin upptäckt, och den ovan nämnde teologie doktorn försökte verkligen inbilla rätten, att han på allvar trodde, att jag i ett brev velat säga, att jag vid första tillfälle ämnade taga kniv eller revolver i handen och sticka eller skjuta folk till höger och vänster — det vill säga, att jag var så tokig, att jag ej blott umgicks med massmordplaner men öppet tillkännagav mina mordiska anslag. Men om någonting kan anses hava bevisats vid förhören, så var det väl, att jag var himmelsvitt skild från en sådan typ av vanvett, och att det tvärtom var höjden av vanvett att tillskriva mig någonting dylikt — för att nu icke tala därom, att värdig herr prosten, när han erhöi mitt brev, lämnade det utan avseende. Så vitt jag kunnat finna, har det aldrig stört hans nattero ett ögonblick. Han börde åtalas för brottslig liknöjdhet rörande samhällets välfärd och säkerhet.

Men likt ett trollslag verkade prostens ord. Juryen

förlorade totalt besinningen.

En jurymän sade mig, att om

det icke varit för den histo-

rien och en liknande till, ha-

de jag blivit frikänd. Det

synes icke ha fallit de enfal-

diga människorna in, att

mina ord inneburo en fara

för samhället endast i det

fall, att jag icke visste vad

jag sade eller gjorde. Först

måste det bevisas, att jag var

vansinnig, innan man kunde

tillägga mina ord någon sam-

hällsvärdig betydelse. I stäl-

let började man med att god-

tyckligt, mina bedyranden och

eder samt vanligt folkvett till

trots, tillägga mina ord en

samhällsvärdig betydelse, och

så gick man förbi det som

skulle bevisas — att jag var

från förståndet. Där ha vi

hela konsten i den rättegan-

gen blottad. Om det icke är

att spänna kärran för hästen,

så må jag av den anledningen

misstänka, att jag har fel på

förståndet.

Vill någon påstå, att jag

icke har förstånd eller omdö-

mesförmåga nog att avgöra,

huruvida eller ej jag någon-

sin umgäts med massmord-

planer eller mordplaner i na-

gon form, så vill jag se den

människan under ögonen. Nå-

väl, jag är på allt sätt berä-

tigad att säga, att anklagel-

sen om mordplaner är den

renaste humbug. Lika be-

rättigad är jag att säga, att

det på den renaste humbug

grundade domsutslaget självt

är den renaste humbug.

Sedan man utfört en sådan

bedrift, så ju mindre man sä-

ger om saken, desto bättre.

Och prästerna, som äro mera

jesuitiskt än jesuiskt sinna-

de, ha visat sig på det grund-

ligaste hava fattat tystna-

dens filosofi. De ha gått och

itat på att jag aldrig skulle

få min sak inför allmänhe-

ten. Männe det detta oaktat

skall lyckas mig att draga

ett streck igenom deras räk-

ning? Om så sker, är det up-

penbart, att det sker icke

blott i svenskhetens, utan i

den allmänna bildningens,

redlighetens och religionens

intresse.

J. B. Linderholm.

Svåra hazelskador i Provost-distriktet, Alberta.

Skörden på flera ställen totalt
förstörd.

Den värsta hazelstorm som
någonsin förekommit i Pro-

vost-distriktets historia svepte
förra onsdagnatten fram

över detsamma, anställande
stora skador. Skörden ladesedan

man har varit här kal-

just börjat, men efter hagel-lar man kärleken för en där-

stormen kan det på mångaskap.

platser ej bliva tal om någon

skörd. För tre år sedan voro

hagelstormar okända i dessa

trakter. Stormen som började

med regn i närheen av Clear,

fortsatte mot Metiskow, där

många fönsterrutor sönderstø-

gos av hazel. I Provost-di-

striktet gick stormen fram i

syd-östlig riktning på en

sträcka som var sex mil bred

och femtio mil lång. Fjorton

telefonlinjer äro obrukbara

och hundratals telefonstolpar

hava vräkt omkull, de flesta

vägarna äro ofarbara enär

hagel ligger kvar på dem, på

flere ställen till ett djup av

tre fot. Som exempel på stor-

mens styrka kan nämnas att

ett flertal garage och sådes-

magasin slogs till spillo, på

ett ställe flyttades ett smi-

desståd väggande 150 pund

flera fot från sin plats, en

stackars hare som sökte skydd

mot stormen, fastnade i ett

taggträdsstängsel och slets i

bitar, ett tjärr, som under de

sista tolv åren varit uttorkat,

fylldes fyra fot djupt med vat-

ten. Skörden som inom di-

striktet beräknats bliva god,

blev på flera ställen otalt för-

störd.

Naneking är översvämmat.

På grund av översvämnin-

gar, som orsakats av den sjar-

kaste nederbörd, vilken före-

kommit på de senaste 50 åren,

ha 4,000 hus störtat in. I

samtliga delar av staden står

vattnet meterhögt, 10,000 per-

soner ha blivit husvilla. Ä-

ven i andra städer vid Jang-

tsekiang äro förhållandena li-

artade.

Amerikansk lustjakt till botten.

Ombord på jakten "Cheva-

lier", tillhörig den kände film-

skådespelaren Harry Richman

har i dagarna inträffat en ex-

plosion, varvid Richman och

hans gäster, bland vilka be-

funno sig tre revyskådespeler-

skor, omvärldes av eldsågor,

då jakten fattade eld. Några

kastade sig i vattnet och ble-

vo uppgagna av andra batar,

och så småningom blevo al-

la räddade. De flesta erhöi

brännskador, alla dock lind-

riga. Jakten gick till botten.

Själmordsfrekvensen ökas i
Tyskland.

I samband med de ekonomi-

ska omvälvningar, som ha sin

grund i världskrisen, har

själmordsfrekvensen i vissa

delar av Tyskland ökat i or-

hört hög grad. Enligt senaste

uppgifter uppgår antalet själv-

mord i Berlin och vissa tyska

stater, såsom Sachsen, till ö-

ver 40 per 100,000 invånare.

Friska, lyckliga barn
och vuxna äro tillfinnandes i de hem, där

DR. PETERS

KURIKO

är husmedicinen. Den är moderns första tillflykt; när någon av
hennes kära blir illamående. Den är alltid säker och tillförlitlig.
Man finner den i medicinskåpen i miljontals hem både här
och i främmande länder.

Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter; inne-
håller inga skadliga droger och kan tryggt givas åt småbarnen;
såväl som åt unga och gamla med ömtålig konstitution.

Apotekare kunna ej förse er därmed. För närmare upplysningar tillkri-
v

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.

2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.

(Levereras tullfritt i Kanada)